

עפ"ג 7844/09/17 - מדינת ישראל נגד כארם סולימאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 7844-09-17 מדינת ישראל נ' סולימאן
19 נובמבר 2017
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופט ד"ר שמואל
בורנשטין
המערערת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
כארם סולימאן

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד ינאי גורני

המשיב ובא כוחו עו"ד אחמד יאסין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 17670-11-15 (בית משפט השלום בנתניה) בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק כאשר ביום 5.11.15 בבוקר שהה בנתניה מבלי שהיה רשאי לשהות בישראל ונידון להארכת שלושה חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו למשך שנתיים נוספות מסיום תחולתן ולתשלום קנס בסך 5,000 ₪, שחלקו שולם באמצעות הפיקדון שהפקיד והיתרה טרם שולמה.

הערעור מכון כלפי אי הפעלת המאסר על תנאי וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בית משפט קמא הטיל על המשיב עונש מקל בצורה קיצונית מרמת הענישה המקובלת כאשר מדובר בכניסה שלישית לתחומי מדינת ישראל ללא אישור שהייה, גם אם הדבר נעשה לצורכי פרנסה.

עוד טוען ב"כ המערערת כי בית משפט קמא לא התחשב במידה ראויה בעברו הפלילי של המשיב באותן עבירות וחרג מתחת לרף העונשי שקבע ללא כל סיכויי שיקום.

כך טוען ב"כ המערערת עוד כי בית משפט קמא האריך את המאסר על תנאי מבלי שהיו נימוקים חריגים להארכתו, כנדרש בסעיף 56(א) לחוק העונשין הדורש קיומן של נסיבות מיוחדות שבהן לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על

עמוד 1

ב"כ המשיב מתנגד להפעלת עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המשיב בזמן ביצוע העבירה שכן חלפו למעלה משנתיים מאז ניתן גזר הדין שהורה על המאסר על תנאי שהוארך, המשיב עובד בבית קפה שבבעלות משפחתו בתחומי הרש"פ, שם גרה גם משפחתו, מאז העבירה נושא גזר הדין הוא לא נכנס ארצה ללא אישור שהייה, הוא התחתן ואשתו ילדה בינתיים.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את חומרת התנהגותו של המשיב שנכנס ארצה בפעם השלישית למרות עונשי מאסר על תנאי שהוטלו עליו בעבר, ואשר אחד מהם היה תלוי ועומד נגדו בזמן ביצוע העבירה נושא גזר הדין.

בית משפט קמא לא התעלם מכך שלא מדובר בכניסה ראשונה של המשיב ארצה אך קבע כי המניע לכניסתו הוא פרנסה, שהיום אינו נזקק לה בתחומי מדינת ישראל מאחר והוא עובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו בבית קפה בתחומי הרש"פ.

בית משפט קמא לא התעלם מהעובדה שהמשיב לא הורתע מעונשי מאסר לתקופות קצרות יחסית ומקיומו של מאסר מותנה כאשר נכנס ארצה בהזדמנות נושא גזר הדין, ולא התעלם מההלכה הפסוקה לפיה יש מקום להטיל על כאלה כמו המשיב עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדם.

עם זאת, התחשב בית משפט קמא, ובצדק, כי גזר הדין ניתן כ-20 חודשים לאחר העבירה נושא גזר הדין, תקופה לכשעצמה לא מלמדת על שינוי דרכו של המשיב אך מה שקרה במהלך אותה תקופה בכל הקשור לעבודתו של המשיב ולשינוי בהרכב משפחתו, יש בה כדי ליצור פוטנציאל לשינוי כזה אשר לא יגרום לו להיכנס ארצה שלא כדין, ולו לצורכי פרנסה.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מהצורך להטיל עונשי מאסר על מי שנכנס ארצה שלא כדין, ולו לצורכי פרנסה, במיוחד כאשר מדובר בכניסה חוזרת כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגד הנכנס, אך נראה לנו כי השינוי שחל בתעסוקתו של המשיב, בעובדה שבני משפחתו המורחבת נמצאת בתחומי הרש"פ, די בו כדי להבטיח שהמשיב לא יחזור על מעשיו ויש בהם משום נסיבות מיוחדות המצדיקות קביעה שהפעלת עונש המאסר על תנאי תהיה בלתי צודקת בנסיבות עניין ספציפי זה, מבלי שהדבר ישמש תקדים למקרים אחרים.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום א' כסלו תשע"ח, 19/11/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

שמואל בורנשטיין, שופט

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד